REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/2359 AL COMISIEI

din 21 septembrie 2017

de completare a Directivei (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele de informare și normele de conduită profesională aplicabile distribuției de produse de investiții bazate pe asigurări

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări ([1]), în special articolul 28 alineatul (4), articolul 29 alineatul (4) și articolul 30 alineatul (6),

întrucât:

(1) Directiva (UE) 2016/97 prevede un set de standarde specifice pentru produsele de investiții bazate pe asigurări, în plus față de standardele de conduită profesională prevăzute pentru toate produsele de asigurare.

(2) În temeiul Directivei (UE) 2016/97, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate pentru a preciza mai în detaliu criteriile și aspectele practice ale aplicării respectivului set specific de norme. Setul de norme în privința cărora Comisia este împuternicită să adopte acte delegate se referă la conflictele de interese, la stimulente și la evaluarea caracterului adecvat și a caracterului corespunzător. Pentru a se asigura aplicarea uniformă a dispozițiilor adoptate în temeiul acestor norme pentru care Comisia este împuternicită să adopte acte delegate și pentru a le oferi atât participanților pe piață, cât și autorităților competente și investitorilor o înțelegere cuprinzătoare a acestor dispoziții și a facilita consultarea lor, este de dorit ca respectivele dispoziții să fie incluse într-un singur act juridic. Un regulament asigură un cadru coerent pentru toți operatorii de pe piață și reprezintă cea mai bună garanție posibilă pentru existența unor condiții echitabile, a unor condiții uniforme de concurență și a unui standard comun adecvat de protecție a consumatorilor.

(3) Circumstanțele și situațiile care trebuie luate în considerare pentru a se stabili tipurile de conflicte de interese care pot aduce atingere intereselor consumatorilor sau posibililor consumatori ar trebui să acopere cazurile în care este probabil ca intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare să obțină un câștig financiar sau să evite o pierdere financiară în detrimentul consumatorului. Cu toate acestea, în astfel de situații, nu ar trebui să fie suficient ca intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare să poată realiza un beneficiu dacă acest lucru nu generează în mod specific un impact negativ pentru consumatorul respectiv sau ca un consumator față de care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare are obligații să poată obține un câștig sau evita o pierdere dacă acest lucru nu generează concomitent un impact negativ pentru un alt consumator.

(4) Pentru a se evita impunerea unei sarcini administrative inutile și a se asigura, totodată, un nivel adecvat de protecție a consumatorului, măsurile și procedurile organizatorice pentru gestionarea conflictelor de interese ar trebui să fie atent adaptate la dimensiunea și activitățile intermediarului de asigurări sau ale întreprinderii de asigurare și ale grupului din care aceștia pot face parte, precum și să țină seama de riscul ca acestea să aducă atingere intereselor consumatorului. Cu scopul de a oferi intermediarilor de asigurări și întreprinderilor de asigurare un set de orientări referitoare la măsurile și procedurile care ar trebui avute în mod obișnuit în vedere pentru gestionarea conflictelor de interese, ar trebui stabilită o listă neexhaustivă a măsurilor și procedurilor posibile. Având în vedere marea varietate a modelelor organizaționale, este posibil ca măsurile și procedurile propuse să nu fie relevante pentru toți intermediarii de asigurări și pentru toate întreprinderile de asigurare, mai ales pentru intermediarii de asigurări de dimensiuni mici, cu un domeniu de activitate limitat. În astfel de cazuri, intermediarii de asigurări sau întreprinderile de asigurare ar trebui să aibă posibilitatea de a adopta măsuri și proceduri alternative, mai potrivite pentru a garanta, având în vedere situația lor specială, faptul că activitățile de distribuție se desfășoară ținând cont de interesul suprem al consumatorului.

(5) Cu toate că informarea consumatorilor cu privire la anumite conflicte de interese este obligatorie în temeiul Directivei (UE) 2016/97, dat fiind că invocarea excesivă a acestei obligații poate afecta protejarea eficace a intereselor consumatorilor, aceasta ar trebui să constituie o măsură de ultimă instanță, la care să se recurgă numai atunci când dispozițiile organizatorice și administrative avute în vedere nu sunt suficiente pentru a se garanta, cu o certitudine rezonabilă, că riscul de a aduce atingere intereselor consumatorului va fi evitat. Informarea consumatorilor cu privire la conflictele de interese de către un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare nu poate să îi exonereze pe aceștia din urmă de obligația de a menține și a aplica dispozițiile organizatorice și administrative necesare care sunt mijloacele cele mai eficace prin care se poate preveni riscul de a aduce atingere intereselor consumatorilor.

([1]) JO L 26, 2.2.2016, p. 19.

(6) Pentru a facilita transpunerea în practică a standardelor stabilite de directivă, criteriile de evaluare a stimulentelor plătite sau primite de către intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare ar trebui să fie stabilite mai în detaliu. În acest scop, ar trebui pusă la dispoziție cu titlu orientativ o listă neexhaustivă de criterii considerate relevante pentru evaluarea unui eventual impact negativ asupra calității serviciului furnizat consumatorului, astfel încât să se asigure un standard adecvat de protecție a consumatorului.

(7) Evaluarea caracterului adecvat, prevăzută la articolul 30 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/97, și evaluarea caracterului corespunzător, prevăzută la articolul 30 alineatul (2) din aceeași directivă, sunt diferite din punctul de vedere al activităților de distribuție vizate și au funcții și caracteristici diferite. Prin urmare, este necesar să se specifice în mod clar standardele și cerințele care trebuie respectate pentru obținerea informațiilor necesare pentru fiecare din aceste evaluări și pentru derularea evaluărilor. Ar trebui, de asemenea, clarificat faptul că evaluarea caracterului adecvat și a caracterului corespunzător nu aduce atingere obligației intermediarilor de asigurări și a întreprinderilor de asigurare de a specifica, înainte de a încheia un contract de asigurare și pe baza informațiilor obținute de la consumator, cerințele și nevoile consumatorului respectiv.

(8) Evaluarea caracterului adecvat ar trebui efectuată nu numai în ceea ce privește recomandările de cumpărare a unui produs de investiții bazat pe asigurări, ci și pentru toate recomandările cu caracter personal formulate în cursul duratei de viață a produsului respectiv, întrucât astfel de situații pot presupune oferirea de consultanță cu privire la tranzacțiile financiare, care ar trebui să se bazeze întotdeauna pe o analiză temeinică a cunoștințelor și a experienței, precum și a situației financiare a fiecărui consumator. Necesitatea unei evaluări a caracterului adecvat se impune îndeosebi în cazul deciziilor referitoare la schimbarea activelor-suport ale investiției sau la păstrarea ori vânzarea unui produs de investiții bazat pe asigurări.

(9) Întrucât expunerea la piață a produselor de investiții bazate pe asigurări depinde în mare măsură de alegerea activelor-suport ale investițiilor, un astfel de produs poate să nu fie adecvat pentru consumator sau pentru posibilul consumator din cauza riscurilor asociate acestor active, a tipului sau a caracteristicilor produsului ori a frecvenței cu care sunt schimbate activele-suport ale investiției. Un produs ar putea, de asemenea, să nu fie adecvat în cazul în care ar favoriza constituirea unui portofoliu neadecvat de investiții-suport.

(10) Ar trebui ca intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare să aibă în continuare obligația de a efectua evaluări ale caracterului adecvat atunci când consultanța privind produsele de investiții bazate pe asigurări este oferită în totalitate sau în parte printr-un sistem automat sau semiautomat, deoarece aceste sisteme oferă recomandări de investiții cu caracter personal, care ar trebui să se bazeze pe evaluarea caracterului adecvat.

(11) Pentru a asigura aplicarea unui standard corespunzător de consultanță cu privire la dezvoltarea pe termen lung a produsului, intermediarii de asigurări sau întreprinderile de asigurare ar trebui să includă în declarația privind caracterul adecvat informații din care să reiasă dacă produsele de investiții bazate pe asigurări recomandate ar putea necesita efectuarea de către consumator a unei evaluări periodice a caracterului lor adecvat.

(12) Dat fiind că evaluarea caracterului corespunzător trebuie, în principiu, să se realizeze în toate situațiile în care produsele de investiții pe bază de asigurări fac obiectul unei vânzări fără furnizare de consultanță, intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare ar trebui să efectueze o astfel de evaluare în toate situațiile în care, în conformitate cu normele naționale aplicabile, consumatorul solicită o vânzare fără furnizarea de consultanță și în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolului 30 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/97. În situațiile în care nu se poate efectua o evaluare a caracterului adecvat din cauză că nu se pot obține informațiile necesare privind situația financiară și obiectivele de investiții ale consumatorului, acesta ar putea consimți, în conformitate cu normele naționale aplicabile, să încheie contractul ca o vânzare fără furnizare de consultanță. Cu toate acestea, pentru a avea garanția că respectivul consumator are experiența și cunoștințele necesare pentru a înțelege riscurile asociate, o evaluare a caracterului corespunzător ar trebui să fie obligatorie în astfel de situații, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 30 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/97.

(13) În sensul articolului 30 alineatul (3) litera (a) punctul (ii) din Directiva (UE) 2016/97, ar trebui să se stabilească criterii pentru a se evalua dacă produsul de investiții bazat pe asigurări care nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 30 alineatul (3) litera (a) punctul (i) din Directiva (UE) 2016/97 ar putea fi totuși considerat un produs care nu este complex. În acest context, furnizarea de garanții poate avea un rol important. În cazul în care un produs de investiții bazat pe asigurări oferă o garanție la scadență care acoperă cel puțin suma totală plătită de consumator, cu excepția costurilor legitime, garanția respectivă limitează considerabil expunerea consumatorului la fluctuațiile pieței. Prin urmare, poate să fie justificat să se considere, sub rezerva îndeplinirii unor condiții suplimentare, că un astfel de produs este un produs care nu este complex în sensul articolului 30 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/97.

(14) Directiva (UE) 2016/97 urmărește un nivel de armonizare minim și, prin urmare, nu împiedică statele membre să prevadă sau să introducă dispoziții mai stricte pentru a-și proteja consumatorii, cu condiția ca dispozițiile respective să fie conforme cu dreptul Uniunii. Dispozițiile adoptate de către Comisie cu scopul de a preciza mai în detaliu cerințele prevăzute în Directiva (UE) 2016/97 ar trebui, prin urmare, să fie astfel concepute încât să permită statelor membre să prevadă dispoziții mai stricte în legislațiile lor naționale.

(15) Pentru a permite autorităților competente și experților din asigurări să se adapteze noilor cerințe conținute în prezentul regulament, data de la care începe să se aplice prezentul regulament ar trebui să fie aliniată cu data de la care încep să se aplice măsurile naționale de transpunere a Directivei (UE) 2016/97.

(16) Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale, instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), a fost consultată în vederea elaborării unui aviz tehnic ([2]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Domeniu de aplicare

Prezentul regulament se aplică activităților de distribuție de asigurări legate de vânzarea de produse de investiții bazate pe asigurări de către intermediari de asigurări sau întreprinderi de asigurare.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „persoană relevantă”, referitor la un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare, înseamnă oricare dintre următoarele:

   (a) un director, un partener sau echivalentul acestuia sau un administrator al intermediarului ori al întreprinderii, după caz;

   (b) un angajat al intermediarului de asigurări sau al întreprinderii de asigurare, precum și orice altă persoană fizică ale cărei servicii sunt puse la dispoziția și sub controlul intermediarului de asigurări sau întreprinderii de asigurare și care este implicat(ă) în distribuția de produse de investiții bazate pe asigurări;

   (c) o persoană fizică direct implicată în prestarea de servicii către intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare în temeiul unui acord de externalizare în vederea distribuției de produse de investiții bazate pe asigurări de către intermediar sau întreprindere;

2. „stimulent” înseamnă orice onorariu, comision sau beneficiu nepecuniar furnizat de sau către un astfel de intermediar sau întreprindere în legătură cu distribuția de produse de investiții bazate pe asigurări, către sau de către orice parte, cu excepția consumatorului implicat în tranzacția respectivă sau a unei persoane care acționează în numele consumatorului respectiv;

3. „regim de stimulente” înseamnă un set de norme care reglementează plata de stimulente, inclusiv condițiile în care se plătesc stimulentele.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

([2]) Avizul tehnic privind eventualele acte delegate referitoare la Directiva privind distribuția de asigurări, EIOPA-17/048, 1 februarie 2017, disponibil la adresa: https://eiopa.europa.eu/Publications/Consultations/EIOPA%20Technical%20Advice%20on%20the%20IDD.pdf

CAPITOLUL II

CONFLICTE DE INTERESE ȘI STIMULENTE

Articolul 3

Identificarea conflictelor de interese

(1) În vederea identificării, în conformitate cu articolul 28 din Directiva (UE) 2016/97, a tipurilor de conflicte de interese care apar în cursul desfășurării oricărei activități de distribuție de asigurări legate de produsele de investiții bazate pe asigurări și care implică riscul de a aduce atingere intereselor unui consumator, intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare evaluează dacă ei înșiși, o persoană relevantă sau orice persoană direct sau indirect legată de ei printr-o relație de control are un interes față de rezultatul activităților de distribuție de asigurări care îndeplinește următoarele criterii:

(a) este distinct de interesul avut de consumator sau de posibilul consumator față de rezultatul activităților de distribuție de asigurări;

(b) are potențialul de a influența rezultatul activităților de distribuție în detrimentul consumatorului.

Intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare procedează în același mod pentru identificarea conflictelor de interese dintre consumatori.

(2) În vederea evaluării prevăzute la alineatul (1), intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare au în vedere, drept criterii minime, următoarele situații:

(a) intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare, o persoană relevantă sau orice persoană direct sau indirect legată de ei printr-o relație de control este probabil să obțină un câștig financiar sau să evite o pierdere financiară, ceea ce ar putea fi în detrimentul consumatorului;

(b) intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare, o persoană relevantă sau orice persoană direct sau indirect legată de ei printr-o relație de control a primit un stimulent financiar sau de altă natură pentru a favoriza interesele altui consumator sau grup de consumatori, în detrimentul consumatorului;

(c) intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare, o persoană relevantă sau orice altă persoană direct sau indirect legată printr-o relație de control de un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare este implicat(ă) într-o măsură semnificativă în administrarea sau dezvoltarea de produse de investiții bazate pe asigurări, în special în cazul în care o astfel de persoană poate influența prețul produselor respective sau costurile lor de distribuție.

Articolul 4

Politica în materie de conflicte de interese

(1) În vederea aplicării articolului 27 din Directiva (UE) 2016/97, intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare au obligația să instituie, să pună în aplicare și să mențină o politică eficace în materie de conflicte de interese, care să fie formulată în scris și adaptată la dimensiunea și modul lor de organizare, precum și la natura, anvergura și complexitatea activității lor.

În cazul în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare face parte dintr-un grup, politica respectivă trebuie să țină, de asemenea, cont de orice împrejurare, de care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare are cunoștință sau ar trebui să aibă cunoștință, care poate da naștere unui conflict de interese ca urmare a structurii și a activităților profesionale ale altor membri ai grupului.

(2) Politica în materie de conflicte de interese instituită în conformitate cu alineatul (1) trebuie să includă:

(a) în ceea ce privește activitățile specifice de distribuție de asigurări desfășurate, situațiile care constituie sau pot da naștere unui conflict de interese ce riscă să aducă atingere intereselor unuia sau mai multor consumatori;

(b) procedurile care trebuie urmate și măsurile care trebuie adoptate pentru gestionarea unor astfel de conflicte și pentru a se evita ca acestea să aducă atingere interesele consumatorului.

Articolul 5

Proceduri și măsuri prevăzute de politica în materie de conflicte de interese

(1) Procedurile și măsurile menționate la articolul 4 alineatul (2) litera (b) trebuie să fie adecvate în raport cu dimensiunea și activitățile intermediarului de asigurări sau ale întreprinderii de asigurare și ale grupului din care aceștia pot face parte, precum și în raport cu riscul de a aduce atingere intereselor consumatorului.

Procedurile care trebuie urmate și măsurile care trebuie adoptate în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (b) includ, după caz, următoarele:

(a) proceduri eficace de prevenire sau de control al schimbului de informații dintre persoanele relevante implicate în activități care presupun un risc de conflict de interese, atunci când schimbul de astfel de informații poate aduce atingere intereselor unuia sau mai multor consumatori;

(b) supravegherea separată a persoanelor relevante în ale căror atribuții principale intră desfășurarea de activități în numele consumatorilor sau furnizarea de servicii către consumatori, atunci când interesele acestora se pot afla în conflict sau atunci când consumatorii respectivi reprezintă interese diferite care se pot afla în conflict, inclusiv cele ale intermediarului de asigurări sau ale întreprinderii de asigurare;

(c) eliminarea oricărei legături directe dintre plățile, inclusiv remunerațiile, efectuate către persoane relevante care desfășoară o anumită activitate și plățile, inclusiv remunerațiile, efectuate către alte persoane relevante care desfășoară predominant o altă activitate, atunci când activitățile în cauză pot da naștere unui conflict de interese;

(d) măsuri de prevenire sau de limitare a exercitării de către orice persoană a unei influențe necorespunzătoare asupra modului în care sunt executate activitățile de distribuție de asigurări de către intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare ori de către angajații sau administratorii acestora ori de către orice persoană direct sau indirect legată de aceștia printr-o relație de control;

(e) măsuri de prevenire sau de control al implicării simultane sau ulterioare a unei persoane relevante în activități distincte de distribuție de asigurări, atunci când această implicare poate afecta gestionarea corespunzătoare a conflictelor de interese;

(f) o politică privind cadourile și beneficiile care stabilește în mod clar condițiile în care pot fi acceptate sau acordate cadouri și beneficii și măsurile care trebuie luate atunci când se acceptă și se acordă cadouri și beneficii.

(2) În cazul în care intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare pot demonstra că măsurile și procedurile menționate la alineatul (1) nu sunt corespunzătoare pentru a se garanta faptul că activitățile de distribuție de asigurări se desfășoară ținând cont de interesul suprem al consumatorului și nu sunt influențate de interesele conflictuale ale intermediarului de asigurări, ale întreprinderii de asigurare sau ale unui alt consumator, intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare adoptă măsuri și proceduri alternative, adaptate acestui scop.

Articolul 6

Informarea

(1) Intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare evită să se bazeze excesiv pe informare pentru a se asigura că informarea consumatorilor, în temeiul articolului 28 alineatul (2) din Directiva (UE) 2016/97, este o măsură de ultimă instanță la care se poate recurge numai atunci când dispozițiile organizatorice și administrative eficace adoptate de intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare pentru a preveni ori pentru a gestiona conflictele de interese în conformitate cu articolul 27 din Directiva (UE) 2016/97 nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că riscurile de a aduce atingere intereselor consumatorului vor fi evitate.

(2) În scopul informării cu privire la conflictele de interese, intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare iau toate măsurile următoare:

(a) furnizează o descriere specifică a conflictului de interese în cauză;

(b) explică natura generală și sursele conflictului de interese;

(c) explică riscurile pentru consumator care apar ca urmare a conflictului de interese și măsurile luate pentru a diminua aceste riscuri;

(d) precizează în mod clar că dispozițiile administrative și organizatorice adoptate de intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare pentru a preveni ori pentru a gestiona conflictul de interese nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că riscurile de a aduce atingere intereselor consumatorului vor fi evitate.

Articolul 7

Revizuire și păstrarea evidențelor

(1) În scopul aplicării articolului 27 din Directiva (UE) 2016/97, intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare evaluează și revizuiesc periodic, cel puțin o dată pe an, politica în materie de conflicte de interese stabilită în conformitate cu articolul 4 și iau toate măsurile adecvate pentru a soluționa eventualele deficiențe.

(2) Intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare păstrează și actualizează periodic o evidență a situațiilor în care a apărut sau, în cazul unui serviciu sau al unei activități în curs, poate apărea un conflict de interese care generează un risc de a aduce atingere intereselor unui consumator.

Personalul de conducere al intermediarului de asigurări sau al întreprinderii de asigurare primește frecvent, cel puțin o dată pe an, rapoarte scrise privind situațiile menționate la primul paragraf.

Articolul 8

Evaluarea stimulentelor și a regimurilor de stimulente

(1) Se consideră că un stimulent sau un regim de stimulente are un impact negativ asupra calității serviciului relevant oferit consumatorului în cazul în care acesta este de o asemenea natură și amploare încât constituie un impuls pentru a desfășura activități de distribuție de asigurări într-un mod care nu este conform cu obligația de a acționa într-un mod onest, corect și profesionist, în interesul suprem al consumatorului.

(2) Pentru a evalua dacă un stimulent sau un regim de stimulente are un impact negativ asupra calității serviciului relevant oferit consumatorului, intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare efectuează o analiză globală, ținând seama de toți factorii pertinenți care pot crește sau reduce riscul de efecte negative asupra calității serviciului relevant oferit consumatorului, precum și de orice măsură organizatorică luată de intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare care desfășoară activități de distribuție pentru a preveni riscul de impact negativ.

În special, intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare iau în considerare următoarele criterii:

(a) dacă stimulentul sau regimul de stimulente ar putea oferi un impuls pentru ca intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare să ofere sau să recomande consumatorului un anumit produs de asigurare ori un anumit serviciu, în ciuda faptului că intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare ar putea oferi un alt produs sau serviciu de asigurare care ar răspunde mai bine nevoilor consumatorului;

(b) dacă stimulentul sau regimul de stimulente se bazează exclusiv sau predominant pe criterii comerciale cantitative sau dacă acesta ține seama de criterii calitative adecvate, care reflectă respectarea normelor aplicabile, calitatea serviciilor furnizate consumatorilor și satisfacția consumatorilor;

(c) valoarea stimulentelor plătite sau primite, raportată la valoarea produsului și a serviciilor oferite;

(d) dacă stimulentul este plătit integral sau în principal la momentul încheierii contractului de asigurare sau se întinde pe întreaga durată a contractului respectiv;

(e) existența unui mecanism adecvat de recuperare a stimulentului în cazul în care produsul expiră sau este răscumpărat într-o etapă timpurie ori în cazul în care s-a adus atingere intereselor consumatorului;

(f) existența oricărei forme de prag variabil sau condițional ori a oricărui alt tip de accelerator de valoare care se aplică la atingerea unui obiectiv bazat pe volumul sau valoarea vânzărilor.

CAPITOLUL III

EVALUAREA CARACTERULUI ADECVAT ȘI A CARACTERULUI CORESPUNZĂTOR

SECȚIUNEA 1

Evaluarea caracterului adecvat

Articolul 9

Informații care trebuie obținute în scopul evaluării caracterului adecvat

(1) Pentru a oferi consultanță privind un produs de investiții bazat pe asigurări în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/97, intermediarii de asigurări sau întreprinderile de asigurare stabilesc amploarea informațiilor care trebuie colectate de la consumator sau de la potențialul consumator având în vedere toate caracteristicile serviciului de consultanță care urmează să fie oferit consumatorului sau potențialului consumator.

(2) Fără a aduce atingere faptului că, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/97, orice contract propus trebuie să corespundă cerințelor și nevoilor consumatorului, intermediarii de asigurări sau întreprinderile de asigurare obțin de la consumatori sau de la potențialii consumatori informațiile de care au nevoie în scopul de a înțelege datele esențiale privind consumatorul sau potențialul consumator și de a avea o bază rezonabilă pentru a stabili dacă recomandarea lor personală adresată consumatorului sau potențialului consumator îndeplinește toate criteriile următoare:

(a) corespunde obiectivelor de investiții ale consumatorului sau ale potențialului consumator, inclusiv toleranței la risc a persoanei respective;

(b) corespunde situației financiare a consumatorului sau a potențialului consumator, inclusiv capacității persoanei respective de a suporta pierderi;

(c) este de așa natură încât consumatorul sau potențialul consumator dispune de cunoștințele și experiența necesare în domeniul de investiții relevant pentru tipul specific de produs sau serviciu.

(3) Informațiile privind situația financiară a consumatorului sau a potențialului consumator, inclusiv capacitatea sa de a suporta pierderi, cuprind, după caz, informații privind sursa și nivelul venitului regulat, activele, inclusiv activele lichide, investițiile și bunurile imobile, precum și privind angajamentele financiare obișnuite ale consumatorului sau ale potențialului consumator. Nivelul informațiilor colectate trebuie să fie adecvat tipului specific de produs sau serviciu avut în vedere.

(4) Informațiile privind obiectivele de investiții ale consumatorului sau ale potențialului consumator, inclusiv toleranța sa la risc, cuprind, după caz, informații privind perioada de timp în care consumatorul sau potențialul consumator dorește să dețină investiția, preferințele persoanei respective privind asumarea de riscuri, profilul de risc și scopul investiției. Nivelul informațiilor colectate trebuie să fie adecvat tipului specific de produs sau serviciu avut în vedere.

(5) În cazul în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare nu obține informațiile necesare în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/97, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare nu oferă consultanță privind produse de investiții bazate pe asigurări consumatorului sau potențialului consumator.

(6) Atunci când oferă consultanță privind un produs de investiții bazat pe asigurări în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/97, în cazul în care niciunul dintre produse nu este adecvat pentru consumator sau pentru potențialul consumator, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare nu formulează nicio recomandare.

(7) Atunci când oferă consultanță care implică schimbarea activelor-suport ale investiției, intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare colectează, de asemenea, informațiile necesare cu privire la activele-suport existente ale investiției consumatorului și la noile active de investiții recomandate și efectuează o analiză a costurilor și a beneficiilor estimate ale schimbării, astfel încât să fie în mod rezonabil în măsură să demonstreze că beneficiile preconizate ale schimbării sunt mai mari decât costurile.

Articolul 10

Fiabilitatea informațiilor

Intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare iau măsuri rezonabile pentru a se asigura că informațiile colectate privind consumatorii și potențialii consumatori în scopul evaluării caracterului adecvat sunt fiabile. Printre aceste măsuri se numără următoarele aspecte, deși nu se limitează la ele:

(a) asigurarea faptului că consumatorii sunt conștienți de importanța furnizării de informații exacte și actualizate;

(b) asigurarea faptului că toate instrumentele, cum ar fi instrumentele de stabilire a profilurilor în evaluarea riscurilor sau instrumentele de evaluare a cunoștințelor și a experienței consumatorului, utilizate în procesul de evaluare a caracterului adecvat, sunt adaptate scopului urmărit și sunt concepute în mod corespunzător pentru a fi utilizate de către consumatori, eventualele limitări fiind identificate și atenuate în mod activ cu ajutorul procesului de evaluare a caracterului adecvat;

(c) asigurarea faptului că întrebările utilizate în timpul procesului vor fi probabil înțelese de consumatori și vor surprinde în mod corect obiectivele și nevoile consumatorului, precum și informațiile necesare pentru a efectua evaluarea caracterului adecvat;

(d) luarea de măsuri, dacă este cazul, pentru a asigura coerența informațiilor referitoare la consumatori, de exemplu examinând dacă există inexactități vădite în informațiile furnizate de consumator.

Articolul 11

Comunicarea cu consumatorii referitoare la evaluarea caracterului adecvat

Intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare nu creează nicio ambiguitate sau confuzie cu privire la responsabilitățile lor în cadrul procesului de evaluare a caracterului adecvat al produselor de investiții bazate pe asigurări în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/97. Intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare informează consumatorii, în mod clar și simplu, că evaluarea caracterului adecvat se efectuează pentru a le permite să acționeze în interesul suprem al consumatorului.

Articolul 12

Consultanța automată

Responsabilitatea intermediarului de asigurări sau a întreprinderii de asigurare de a efectua evaluarea caracterului adecvat în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/97 nu poate fi redusă ca urmare a faptului că atunci când se oferă consultanță privind produsele de investiții bazate pe asigurări se utilizează în totalitate sau parțial un regim automat sau semiautomat.

Articolul 13

Asigurări de grup

În ceea ce privește asigurările de grup, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare instituie și aplică o politică prin care stabilește cine face obiectul evaluării caracterului adecvat în cazul în care un contract de asigurare este încheiat în numele unui grup de membri și fiecare membru în parte nu poate lua separat decizia de a participa. O astfel de politică include, de asemenea, reguli privind modul în care evaluarea se va realiza în practică, inclusiv privind persoanele de la care se colectează informații referitoare la cunoștințe și experiență, situația financiară și obiectivele de investiții.

Intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare înregistrează politica stabilită în temeiul primului paragraf.

Articolul 14

Declarația privind caracterul adecvat

(1) Atunci când oferă consultanță privind caracterul adecvat al unui produs de investiții bazat pe asigurări în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/97, intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare furnizează consumatorului o declarație (declarație privind caracterul adecvat), care include următoarele:

(a) o prezentare generală a consultanței oferite;

(b) informații privind modul în care recomandarea furnizată este adecvată pentru consumator, în special modul în care aceasta corespunde:

(i) obiectivelor de investiții ale consumatorului, inclusiv toleranței la risc a persoanei respective;

(ii) situației financiare a consumatorului, inclusiv capacității persoanei respective de a suporta pierderi;

(iii) cunoștințelor și experienței consumatorului.

(2) Intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare atrag atenția consumatorilor asupra informațiilor referitoare la probabilitatea ca produsele de investiții bazate pe asigurări care sunt recomandate să necesite ca respectivii consumatori să solicite o revizuire periodică a mecanismelor acestora; de asemenea, intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare includ aceste informații în declarația privind caracterul adecvat.

(3) În cazul în care un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare a informat consumatorul că va realiza o evaluare periodică a caracterului adecvat, declarațiile ulterioare instituirii serviciului inițial se pot limita la modificările serviciilor sau ale activelor-suport ale investițiilor și/sau la circumstanțele specifice consumatorului, fără repetarea tuturor detaliilor înscrise în prima declarație.

(4) Intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare care efectuează o evaluare periodică a caracterului adecvat revizuiesc, în conformitate cu interesul suprem al consumatorilor, cel puțin anual, caracterul adecvat al produselor de investiții bazate pe asigurări care sunt recomandate. Frecvența cu care se efectuează această evaluare se mărește în funcție de caracteristicile consumatorului, cum ar fi toleranța la risc, și de natura produsului de investiții bazat pe asigurări care este recomandat.

SECȚIUNEA 2

Evaluarea caracterului corespunzător

Articolul 15

Procedura de evaluare

Fără a aduce atingere faptului că, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/97, orice contract propus trebuie să corespundă cerințelor și nevoilor consumatorului, intermediarii de asigurări sau întreprinderile de asigurare stabilesc măsura în care consumatorul are cunoștințele și experiența necesare pentru a înțelege riscurile implicate de serviciul sau produsul propus ori solicitat atunci când evaluează dacă un serviciu sau un produs de asigurare distribuit în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) din Directiva (UE) 2016/97 este adecvat pentru consumator.

Articolul 16

Produsele de investiții bazate pe asigurări care nu sunt complexe

Un produs de investiții bazat pe asigurări este considerat un instrument care nu este complex în sensul articolului 30 alineatul (3) litera (a) punctul (ii) din Directiva (UE) 2016/97 în cazul în care îndeplinește toate criteriile următoare:

(a) conține o valoare la scadență minimă garantată prin contract care este cel puțin suma plătită de către consumator după deducerea costurilor legitime;

(b) nu conține o clauză, o condiție sau un declanșator care să le permită întreprinderilor de asigurare să modifice substanțial natura, riscul sau profilul de plată al produsului de investiții bazat pe asigurări;

(c) oferă opțiuni de răscumpărare sau de valorificare în alt mod a produsului de investiții bazat pe asigurări la o valoare care este la dispoziția consumatorului;

(d) nu include taxe explicite sau implicite care au ca efect faptul că, deși, din punct de vedere tehnic, există opțiuni de răscumpărare sau de valorificare în alt mod a produsului de investiții bazat pe asigurări, acest lucru poate provoca prejudicii nerezonabile consumatorului, întrucât taxele sunt disproporționate față de costurile suportate de întreprinderea de asigurare;

(e) nu are, în niciun alt mod, o structură care face dificilă înțelegerea de către consumator a riscurilor implicate.

SECȚIUNEA 3

Dispoziții comune evaluării caracterului adecvat și a caracterului corespunzător

Articolul 17

Informații care trebuie obținute de la consumator

(1) În sensul articolului 30 alineatele (1) și (2) din Directiva (UE) 2016/97, informațiile necesare care trebuie obținute de intermediarii de asigurări și de întreprinderile de asigurare în ceea ce privește cunoștințele și experiența consumatorului sau ale potențialului consumator în domeniul de investiții relevant cuprind, după caz, următoarele elemente, în măsura în care acest lucru este adecvat naturii consumatorului, precum și naturii și tipului de produs sau de serviciu oferit sau solicitat, inclusiv complexității și riscurilor asociate acestora:

(a) tipurile de servicii, de tranzacții, de produse de investiții bazate pe asigurări sau de instrumente financiare cu care consumatorul sau potențialul consumator este familiarizat;

(b) natura, numărul, valoarea și frecvența tranzacțiilor consumatorului sau ale potențialului consumator cu produse de investiții bazate pe asigurări sau cu instrumente financiare și perioada de timp în care acestea au fost efectuate;

(c) nivelul de educație și profesia sau profesia anterioară relevantă ale consumatorului sau ale potențialului consumator.

(2) Intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare nu descurajează un consumator sau un potențial consumator să furnizeze informațiile necesare în sensul articolului 30 alineatele (1) și (2) din Directiva (UE) 2016/97.

(3) În cazul în care informațiile necesare în sensul articolului 30 alineatul (1) sau (2) din Directiva (UE) 2016/97 au fost deja obținute în temeiul articolului 20 din Directiva (UE) 2016/97, intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare nu le solicită din nou consumatorului.

(4) Intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare are dreptul să se bazeze pe informațiile furnizate de consumatori sau de potențialii consumatori, cu excepția cazului în care cunoaște sau ar trebui să cunoască faptul că informațiile respective sunt în mod evident perimate, eronate sau incomplete.

Articolul 18

Raportul periodic

(1) Fără a aduce atingere articolului 185 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului [1], intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare furnizează consumatorului un raport periodic, pe un suport durabil, cu privire la serviciile furnizate consumatorului și la tranzacțiile efectuate în numele acestuia.

[1] Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

(2) Raportul periodic prevăzut la alineatul (1) prezintă o analiză corectă și echilibrată cu privire la serviciile furnizate consumatorului respectiv și la tranzacțiile efectuate în numele acestuia pe parcursul perioadei de raportare și cuprinde, după caz, costurile totale asociate acestor servicii și tranzacții, precum și valoarea fiecărui activ-suport al investiției.

(3) Raportul periodic prevăzut la alineatul (1) se furnizează cel puțin o dată pe an.

Articolul 19

Păstrarea evidențelor

(1) Fără a aduce atingere aplicării Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare țin evidențe privind evaluările caracterului adecvat sau ale caracterului corespunzător efectuate în conformitate cu articolul 30 alineatele (1) și (2) din Directiva (UE) 2016/97. Evidențele includ informațiile obținute de la consumator, precum și orice document convenit cu consumatorul, inclusiv documentele care stabilesc drepturile părților și celelalte condiții în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare furnizează servicii consumatorului. Evidențele respective se păstrează cel puțin pe durata relației dintre intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare și consumator.

(2) În cazul unei evaluări a caracterului adecvat efectuate în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/97, evidența cuprinde, de asemenea, următoarele:

(a) rezultatul evaluării caracterului adecvat;

(b) recomandarea adresată consumatorului și declarația furnizată în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din prezentul regulament;

(c) orice modificare efectuată de intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare în ceea ce privește evaluarea caracterului adecvat, în special orice modificare a toleranței la risc a consumatorului;

(d) orice modificare a activelor-suport ale investiției.

(3) În cazul unei evaluări a caracterului corespunzător efectuate în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) din Directiva (UE) 2016/97, evidența cuprinde, de asemenea, următoarele:

(a) rezultatul evaluării caracterului corespunzător;

(b) orice avertisment transmis consumatorului în cazul în care produsul de investiții bazat pe asigurări a fost evaluat ca potențial necorespunzător pentru consumator, dacă acesta a solicitat încheierea contractului în ciuda avertismentului primit și, după caz, dacă intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare a acceptat cererea consumatorului de a proceda la încheierea contractului;

(c) orice avertisment transmis consumatorului în cazul în care consumatorul nu a furnizat informații suficiente pentru ca intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare să poată evalua caracterul corespunzător al produsului de investiții bazat pe asigurări, dacă respectivul consumator a solicitat încheierea contractului în ciuda avertismentului primit și, după caz, dacă intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare a acceptat cererea consumatorului de a proceda la încheierea contractului.

(4) Evidențele se păstrează pe un suport care permite stocarea informațiilor într-un mod accesibil autorității competente pentru consultări ulterioare. Autoritatea competentă trebuie să le poată accesa rapid, să poată reconstitui fiecare element în mod clar și exact și să identifice cu ușurință orice modificare, rectificare sau alte modificări, precum și conținutul evidențelor în versiunea anterioară efectuării unor astfel de modificări.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 20

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 23 februarie 2018.

([1]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 septembrie 2017.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER